

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 27. januar 2026 i sak 2025/0936

Saken gjelder: Klage over vedtak om avslag på søknad om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier

Klager: iNyheter AS

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Karin Fløistad, Eirik Østerud og Anne Gjelsvik

Bakgrunn:

- (1) iNyheter AS (heretter klager) søkte 10. mars 2024 Medietilsynet om tilskudd til produksjon av avisen «iNyheter.no» (heretter iNyheter) for tilskuddsåret 2024. I søknaden var det opplyst at det søkes om tilskudd i kategorien nasjonalt nisjemedium.
- (2) Under søknadsbehandlingen foretok Medietilsynet en innholdsvurdering av 50 artikler av totalt 6 167 publiserte artikler i iNyheter i 2023. Tilsynet vurderte blant annet kildebruk i artiklene, og fant svært få muntlige kilder i utvalget. Som følge av dette ble Høgskulen i Volda (heretter HVO) engasjert for å foreta en innholdsanalyse av et større utvalg artikler publisert i iNyheter i 2023. HVO foretok en strukturert innholdsanalyse av 120 artikler. 32 av disse artiklene var i tillegg gjenstand for en grundigere kvalitativ analyse. HVO fikk i oppdrag å undersøke om iNyheter oppfyller vilkårene om hovedformål og egenproduksjon i forskrift 8. desember 2022 nr. 2117 om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier (heretter forskriften eller forskriften 2023), særlig § 5 første ledd bokstavene a og i. Formålet med den strukturerte innholdsanalysen var å undersøke om iNyheter har publisert et tilstrekkelig omfang av egenprodusert stoff. Den kvalitative undersøkelsen hadde hovedfokus på om kildebruk og sitering er i tråd med alminnelig journalistisk bransjepraksis. HVO har også sammenliknet tallene fra iNyheter med tall fra innholdsanalyser av andre nyhets- og aktualitetsmedier som HVO har gjennomført tidligere.
- (3) Medietilsynet avslo søknaden 15. oktober 2024, og begrunnet dette med at analysen utført av HVO viste at iNyheter ikke oppfyller vilkåret om hovedformål i forskriften § 5 første ledd bokstav a. Tilsynet vurderte også at omfanget av egenproduksjon var lavt, og i grenseland hva gjaldt minstekravet i forskriften § 5 første ledd bokstav i. Klager påklaget vedtaket 24. oktober 2024.
- (4) I forbindelse med klagebehandlingen ba Medietilsynet HVO om å besvare klagers anførsler knyttet til HVOs innholdsanalyse, herunder størrelsen på utvalget av artikler. HVO besvarte henvendelsen 8. april 2025.
- (5) Medietilsynet vurderte klagen, men fant ikke grunnlag for å endre vedtaket. Tilsynet hadde riktignok endret sin vurdering av vilkåret om minstekrav til egenproduksjon i

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

forskriften § 5 første ledd bokstav i, og la i innstillingen til Medieklagenemnda 18. juni 2025 til grunn at dette vilkåret var oppfylt. Tilsynet var imidlertid fortsatt av den oppfatning at iNyheter ikke oppfyller vilkåret om hovedformål i bokstav a.

- (6) Medieklagenemnda v/Klagenemndssekretariatet etterspurte klager 12. desember 2025 om opplysninger i saken. Klager besvarte henvendelsen samme dag.
- (7) Medieklagenemnda v/Klagenemndssekretariatet etterspurte Medietilsynet 16. desember 2025 om opplysninger i saken. Tilsynet besvarte henvendelsen samme dag.
- (8) Nemndsmøter i saken ble avholdt 10. desember 2025 og 27. januar 2026.

Medietilsynets begrunnelse for vedtaket i korte trekk:

- (9) Medietilsynet har konkludert med at klager ikke oppfyller vilkåret for produksjonstilskudd i forskriften § 5 første ledd bokstav a, om at nyhets- og aktualitetsmediet må ha som «hovedformål å drive løpende journalistisk produksjon og formidling av nyheter, aktualitetsstoff og samfunnsdebatt til allmennheten». Tilsynet har lagt avgjørende vekt på funnene fra HVOs innholdsanalyse.
- (10) Medietilsynet finner at det ikke er sannsynlig at iNyheters siterings- og krediteringspraksis er i tråd med alminnelig bransjepraksis. Tilsynet har tatt høyde for de forbehold som gjøres av HVO i innholdsanalysen angående hva som er etablert bransjepraksis, nærmere bestemt at sitatretten er rettslig og profesjonsetisk uavklart. Tilsynet har vurdert at bransjepraksisen for sitering og kreditering kartlagt av HVO er uttrykk for felles oppfatninger om hva som er god kildebruk, og er anvendbar for å gjøre en vurdering av kildebruk under vilkåret om hovedformål i forskriften. HVO har lagt til grunn Pressens Faglige Utvalg (heretter PFU) sin prinsipputtalelse om sitering og kreditering som forståelsen av hva som er god presseskikk. HVO har også vist til et notat utarbeidet av Norsk Redaktørforening om sitering og kreditering.
- (11) Medietilsynet har i vurderingen lagt avgjørende vekt på at HVOs analyse viser at tvilsom krediteringspraksis er utbredt i iNyheter. Blant de 120 artiklene i utvalget har HVO kodet en tredjedel av artiklene som «mulig tvilsom sitatpraksis». HVOs kvalitative analyse avdekket siteringer som kan være i strid med bransjenormer i tolv av 32 artikler. Tilsynet har presisert at det ikke er tale om tolv artikler hvor alle bruddene befinner seg i en «gråson», slik klager hevder. Tilsynet har vist til at HVO avdekket at kildebruk og kreditering var svært varierende, med både artikler med totalt fravær av kreditering, ordrett avskrift eller omfattende kopiering med beskjedne kreditering, og utydelig kreditering. En så høy andel artikler med tvilsom krediteringspraksis viser etter tilsynets vurdering at iNyheters metoder for innhenting og bearbeiding av informasjon ikke i tilstrekkelig grad er i tråd med alminnelige journalistiske metoder.
- (12) Til klagers anførsel om at iNyheters praksis ikke skiller seg fra andre mediers praksis, har Medietilsynet vist til at mediene som klager viser til – NRK og Dagbladet – ikke mottar produksjonstilskudd.
- (13) Til klagers anførsel om at usikkerheten som fremkommer av HVOs analyse burde kommet iNyheter til gode eller medført ytterligere analyse, viser Medietilsynet til HVOs begrunnelse for utvalgsstørrelsene og at analysene som er foretatt slår fast med tilstrekkelig sikkerhet at tvilsom krediteringspraksis er utbredt. Medietilsynet vurderer dermed at det ikke er behov for ytterligere analyser. Det var heller ikke grunnlag for å gi

klager mulighet til å gi et tilsvar til HVOs funn før vedtaket ble fattet. Søkers rett til kontradiksjon ivaretas gjennom klageadgangen.

- (14) Medietilsynet mener at det ikke er riktig å se bort fra eller se lempeligere på vilkårene for nye søkere, slik klager har anført.
- (15) I den samlede vurderingen av om hovedformålsvilkåret er oppfylt, har Medietilsynet også sett hen til at klager ikke er tilsluttet pressens selvdømmeordning PFU. Videre har tilsynet sett hen til at klager publiserer et visst omfang av originalproduksjon, men at antallet egenproduserte saker ikke er langt over minstekravet og at andelen også er lav sett opp mot det samlede antallet publiserte artikler.

Klager har i det vesentlige anført:

- (16) Klager har anførsler knyttet til det faktum Medietilsynet har lagt til grunn. Klager mener at tilsynet ikke har tatt høyde for de forbehold som gjøres av HVO i innholdsanalysen angående hva som er etablert bransjepraksis. Klager har vist til at HVO omtaler krediterings- og siteringspraksis som «en rettslig og profesjonsetisk uavklart gråsoner», der «de to viktigste profesjonsorganisasjonene Norsk Redaktørforening og Norsk Journalistlag er helt uenige om hvordan reglene er og bør være». Klager mener at deres praksis ikke i stor grad skiller seg fra det som er praksis blant andre medier i Norge.
- (17) Klager anfører videre at deres praksis ikke gir grunnlag for å frata klager retten til produksjonsstøtte. Klager mener at Medietilsynet ikke har godt nok grunnlag for å konkludere med at feilene er graverende eller uttrykk for systematiske og klare brudd med bransjestandard. De ligger snarere i «gråsonen», og er heller slurv og symptomer på at det har skjedd under tidspress. Klager har vist til at HVO har konkludert med at iNyheter i hovedsak – i 95 prosent av nyhetsartiklene – viser eksplisitt til skriftlige kilder. Kritikken går på at HVO noen ganger oppfatter det som uklart hvor mye som er hentet fra den kilden som er oppgitt, og at omfanget stoff hentet fra originalkildene noen ganger er stort. HVO skriver at krediteringen i noen tilfeller er «beskjeden», men ikke fraværende. Det er ulike oppfatninger i bransjen om hva som er god skikk når det gjelder hvor mange ganger det i en sitatsak skal refereres eksplisitt til at stoffet stammer fra originalartikkelen eller hvor tidlig den første krediteringen bør komme. Klager er også uenig i HVOs vurderinger av hva som er ordrett avskrift. Klager tar imidlertid tilbakemeldingene fra HVO på alvor og har allerede etablert en strammere intern praksis for kreditering og sitering.
- (18) Klager har også vist til at det ikke er noen formuleringer i rapporten som entydig konkluderer med at klager ikke oppfyller kriteriene. Klager har også pekt på at utvalget av artikler som HVO har foretatt en kvalitativ analyse av (32) er for lavt sett i lys av det totale antall artikler som iNyheter publiserte i 2023 (6 167), og at dette skaper tvil om resultatene av analysen. Klager mener at tvilen som analysene fra HVO etterlater, burde ha kommet klager til gode.
- (19) Klager har videre anførsler knyttet til Medietilsynets saksbehandling. Klager mener at usikkerheten i funnene til HVO er for stor til at Medietilsynet burde avslått søknaden uten først å be HVO analysere et større utvalg artikler. Klager mener også at tilsynet burde gitt klager anledning til å kommentere funnene fra HVO før vedtak ble fattet.

- (20) Klager har til slutt anførsler knyttet til Medietilsynets rettsanvendelse. Klager anfører at iNyheter har en nokså unik profil, og tilsynet burde derfor ha sørget for at pressestøtten bidrar til mediemangfold. Klager har også anført at iNyheter er en liten, uavhengig medieaktør med få redaksjonelle medarbeidere. Pressestøtten er avgjørende for iNyheters overlevelse. Mediet er i en sårbar startfase. Klager hevder at HVOs analyse viser at tilsynet i andre saker har foretatt en skjønnsmessig vurdering og vist raushet til små og sårbare medier ved å gi produksjonsstøtte.
- (21) Klager har også gjort gjeldende at klager ønsker å bli prøvd for presseetikken, men at klager aktivt holdes ute fra Norsk Redaktørforening og PFU. Klager følger imidlertid Vær varsom-plakaten og Redaktørplakaten på selvstendig grunnlag.

Medieklagenemndas vurdering:

- (22) Saken gjelder klage 24. oktober 2024 over Medietilsynets avslag 15. oktober 2024 på søknad om produksjonstilskudd til avisen «iNyheter.no» for tilskuddsåret 2024. Klagen er fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.
- (23) Det rettslige grunnlaget for behandling av søknaden er forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier av 8. desember 2022 nr. 2117 (heretter forskriften eller forskriften 2023). Forskriften trådte i kraft 1. januar 2023, og er hjemlet i lov 18. desember 2020 nr. 153 om økonomisk støtte til mediene (mediestøtteloven). Forskriften erstatter forskrift av 25. mars 2014 nr. 332 (heretter forskriften 2014).
- (24) I forskriften oppstilles en rekke vilkår som søker må oppfylle for at søknaden om produksjonstilskudd kan innvilges. Vilkårene fremgår av forskriftens kapittel 2. I tillegg oppstiller forskriften § 3 bokstav k særlige krav til nasjonale nisjemedier. Vilkårene er kumulative. Dersom ett av vilkårene ikke er oppfylt, vil ikke søker kvalifisere til tilskudd etter ordningen.
- (25) Medietilsynets avslag er begrunnet i at klager ikke oppfyller vilkåret i forskriften § 5 første ledd bokstav a, som lyder:
- «Nyhets- og aktualitetsmedier kan få tilskudd når de
- a. har som hovedformål å drive løpende journalistisk produksjon og formidling av nyheter, aktualitetsstoff og samfunnsdebatt til allmennheten»
- (26) Medieklagenemnda vil først vurdere om Medietilsynets avslag baserer seg på en korrekt tolkning av vilkåret om hovedformål.
- (27) I vurderingen av om vilkåret om hovedformål er oppfylt, har Medietilsynet lagt avgjørende vekt på at HVO i sin innholdsanalyse har konkludert med at tvilsom krediteringspraksis er utbredt i iNyheter. Tilsynet har vurdert at det ikke er sannsynlig at iNyheters siterings- og krediteringspraksis er i tråd med alminnelig bransjepraksis, og at iNyheters metoder for innhenting og bearbeiding av informasjon ikke i tilstrekkelig grad er i tråd med alminnelige journalistiske metoder. I den samlede vurderingen har også tilsynet sett hen til at iNyheter ikke er tilsluttet pressens selvdømmeordning. Tilsynet har også vektlagt at antallet egenproduserte saker ikke er langt over minstekravet i § 5 første ledd bokstav i, og at andelen er lav sett opp mot det samlede antallet publiserte artikler.

- (28) Medieklagenemnda fattet 19. mars 2021 vedtak i sak 2020/0243 (Dagbladet Pluss). Saken aktualiserte blant annet spørsmål om hovedformålsvilkåret i forskriften 2014 § 3 første ledd nr. 1 var oppfylt. Ettersom høringsnotatet til forskriften 2014 fra 2012 i liten grad kastet lys over det nærmere innholdet i dette vilkåret, måtte nemnda foreta en mer selvstendig tolkning. Nemnda la blant annet til grunn at mediets kildebruk og om mediet er underlagt pressens selvdømmeordning Pressens Faglige Utvalg (PFU) er relevante momenter som inngår i vurderingen av om vilkåret om hovedformål er oppfylt, se henholdsvis avsnitt 150 og 146. Denne tolkningen ble senere lagt til grunn i nemndas vedtak 14. april 2021 i sak 2020/0268 (Bakkar og Berg).
- (29) Av høringsnotatet som ligger til grunn for forskriften 2023 (Forslag til ny forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier, datert 7. april 2022) omtaler departementet vilkåret om hovedformål nærmere på side 13-14. Departementet presiserer at forslaget til ny formulering bare skulle innebære en tydeliggjøring av at den journalistiske produksjonen og formidlingen skulle være løpende. Ellers innebar forslaget bare en videreføring av gjeldende rett. Det er ingen holdepunkter i høringsnotatet for at departementet var uenig i den tolkning av vilkåret om hovedformål som Medieklagenemnda hadde lagt til grunn i sakene 2020/0243 (Dagbladet Pluss) og 2020/0268 (Bakkar og Berg). I sak 2024/1034 (Shifter) – som ble avgjort med grunnlag i forskriften 2023 – la derfor nemnda til grunn sin tidligere praksis hva gjaldt tolkningen av vilkåret om hovedformål. Se særlig premiss 75. Den saken reiste for øvrig ikke spørsmål om det nærmere innholdet i vilkårene om egenproduksjon i forskriften § 5 første ledd bokstav h og i. Medietilsynet hadde i den saken kommet til at disse vilkårene var oppfylte. I foreliggende sak legger tilsynet i innstillingen til nemnda til grunn at vilkåret om egenproduksjon i § 5 første ledd bokstav i er oppfylt, og nemnda antar videre at tilsynet også har vurdert at vilkåret i § 5 første ledd bokstav h er oppfylt, selv om dette ikke eksplisitt kommer til uttrykk, verken i avslagsvedtaket eller i innstillingen til nemnda. Faktum i denne saken ligger likevel slik an at det har vært nødvendig for nemnda å gå nærmere inn i departementets uttalelser i høringsnotatet om innholdet i vilkårene om egenproduksjon i § 5 første ledd bokstav h og i.
- (30) Kravet om en viss egenproduksjon ble altså inntatt som selvstendige vilkår for tilskudd i forskriften 2023. Paragraf 5 første ledd bokstav h og i fastsetter nå en nedre terskel for hvor mange egenproduserte redaksjonelle saker et medium må publisere i gjennomsnitt per uke og per år for å kvalifisere for tilskudd. Vilråene erstatter beregningen av utgaver i forskriften 2014, se høringsnotatet 2022 s. 19.
- (31) Høringsnotatet 2022 gir nærmere veiledning om hva som menes med en egenprodusert redaksjonell sak. I tilknytning til forskriften § 5 første ledd bokstav h og i uttaler departementet følgende på s. 20:

«Imidlertid ligger ren videreformidling eller gjenbruk av journalistikk som andre har produsert, eksempelvis byråstoff og delt stoff produsert av andre redaksjoner, utenfor den journalistiske produksjonen som tilskuddsordningen skal fremme. Videreformidlingen av stoff produsert av andre vil derfor ikke regnes som egenproduksjon i forskriftens forstand.

Departementet mener at det er hensiktsmessig med en negativ avgrensning av hva som utgjør en egenprodusert redaksjonell sak, slik at byråstoff, delt stoff produsert av andre redaksjoner, ren formidling av andres pressemeldinger, rene sitatsaker, og annen gjenbruk uten egen journalistisk bearbeiding av saker som er publisert i et annet medium først, faller utenfor.» (Nemndas understreking.)

- (32) Uttalelsene fra departementet om egenprodusert redaksjonell sak knytter seg i all hovedsak til minstekravet for egenproduksjon i forskriften § 5 første ledd bokstav h og i. Departementet gir riktignok uttrykk for en tydelig kobling mellom vilkåret om hovedformål i bokstav a og kravene til antall egenproduserte saker i bokstav h og i. På side 19 uttales følgende:

«Et krav om antall egenproduserte saker understreker at ordningen er avgrenset mot medier som kun har videreformidling av journalistisk produksjon fra andre medier som hovedformål.»

- (33) Og på s. 20 uttales videre:

«I tråd med formålsvilkåret i forslaget § 5 første ledd bokstav a, må det være et krav at mediet publiserer egenproduserte saker jevnlig i minst 48 av kalenderårets uker.»

- (34) Medieklagenemnda ser det slik at innføringen av minstekrav om egenproduksjon i forskriften § 5 bokstav h og i innebar en ikke ubetydelig operasjonalisering av vilkåret om hovedformål i § 5 første ledd bokstav a. Departementet presiserer riktignok at vilkårene i § 5 første ledd bokstav h og i kun fastsetter en «nedre terskel» for hvor mange egenproduserte saker et medium må publisere per uke og per år for å kvalifisere for tilskudd, jf. høringsnotatet 2022 s. 19. Departementet understreker videre at denne terskelen skal være et objektivt kriterium, der det bør være minst mulig rom for skjønn.
- (35) I tillegg viser Medieklagenemnda til at det med forskriftsendringen som trådte i kraft 30. august 2024 ble inntatt en eksplisitt henvisning til allment aksepterte presseetiske standarder i § 5 første ledd bokstav e. Av høringsnotatet (Forslag til endringer i forskrift om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier, datert 16. mai 2024) som ligger til grunn for denne forskriftsendringen, fremgår det at tilføyselsen skulle sikre at tilskuddsmottakere har redaktører som følger god presseskikk, se høringsnotatet s. 2. Det er nærliggende å tolke denne forskriftsendringen slik at departementet tok sikte på at heller ikke dette elementet lenger skal inngå i vurderingen av om vilkåret om hovedformål i § 5 første ledd bokstav a er oppfylt. Høringsnotatet klargjør ikke nærmere hvordan departementet ser for seg at Medietilsynet og nemnda skal vurdere om dette vilkåret er oppfylt.
- (36) Samlet sett er det Medieklagenemndas vurdering at vilkåret om hovedformål i § 5 første ledd bokstav a ikke lenger gir det samme rommet for bredere helhetsvurderinger som nemnda la opp til i sak 2020/0243 (Dagbladet Pluss) og senere fulgte opp i sakene 2020/0268 (Bakkar og Berg) og sak 2024/1034 (Shifter). Nemnda forstår departementets merknader i høringsnotatet slik at vurderingen av kildebruk og fordelingen mellom originaljournalistikk og videreformidling av stoff fra andre kilder vil måtte gjøres i tilknytning til vilkårene om egenproduksjon i § 5 første ledd bokstav h og i. Dette finner støtte i departementets uttalelser på s. 20 i høringsnotatet om hva som utgjør en egenprodusert redaksjonell sak:

«*Egenprodusert* innebærer egen, selvstendig journalistisk bearbeiding. Journalistisk produksjon og formidling, jf. gjeldende forskrift § 3 første ledd nummer 1, må forstås som en prosess der informasjon innhentes og bearbeides etter journalistfaglige metoder og presseetiske prinsipper før innholdet formidles til allmennheten, og innebærer egenproduksjon av innhold.» (Kursiv i original. Nemndas understreking.)

- (37) Slik Medieklagenemnda leser departementet her, vil det altså være når det tas stilling til om vilkårene om egenproduksjon er oppfylte at det skal gjøres en vurdering av om sakene som publiseres er utarbeidet i tråd med journalistfaglige metoder og presseetiske prinsipper. Det vil være de sakene som oppfyller disse kriteriene som kan telle med i vurderingen av om de kvantitative kravene i § 5 første ledd bokstav h og i er oppfylte. Her skal det for øvrig bemerkes at departementet ikke har klargjort forholdet mellom vilkåret om presseetiske standarder i § 5 første ledd bokstav e og vilkårene om egenproduksjon i § 5 første ledd bokstav h og i.
- (38) Dersom det først legges til grunn at det aktuelle mediet oppfyller vilkårene om egenproduksjon i § 5 første ledd bokstav h og i, har Medieklagenemnda vanskelig for å se at det likevel kan konkluderes med at vilkåret om hovedformål ikke er oppfylt fordi mediet ikke publiserer tilstrekkelig med originaljournalistikk. En slik tolkning finner ingen støtte i departementets merknader til vilkåret om hovedformål i § 5 første ledd bokstav a. Det er i all hovedsak kravet om at den journalistiske dekningen skal være løpende som blir berørt i merknadene til § 5 første ledd bokstav a, og departementet legger i dette at nyhets- og aktualitetsstoffet må være tidsrelevant i den forstand at sakene omhandler noenlunde samtidige hendelser. Et tilsvarende krav fremkommer også av § 5 andre ledd. Denne bestemmelsen er riktignok ment som en utdypning av vilkåret i § 5 første ledd bokstav b, men nemnda antar at uttrykket «dagsaktuelt» – som for øvrig ikke brukes i bokstav b – også gir uttrykk for et krav om at den journalistiske dekningen skal være løpende. Hvilke andre krav som kan utledes av vilkåret om hovedformål, er ikke klargjort i høringsnotatet. Nemnda finner avslutningsvis grunn til å vise til mediestøtteloven § 5 andre ledd andre punktum som slår fast at vilkårene for å motta tilskudd «skal i størst mulig grad være objektive og bidra til forutsigbarhet for tilskuddsmottagerne». Det er nemndas vurdering at forskriftsendringene det er redegjort for ovenfor har skapt nye uklarheter og avklaringsbehov.
- (39) I vurderingen av om vilkåret om hovedformål i § 5 første ledd bokstav a er oppfylt, har Medietilsynet lagt avgjørende vekt på at tvilsom siterings- og krediteringspraksis er utbredt. Tilsynets konklusjon understøttes også med at iNyheter ikke er tilsluttet PFU. Og endelig viser tilsynet til at antallet egenproduserte saker ikke er langt over minstekravet i § 5 første ledd bokstav i, og at andelen egenproduserte saker er lav sett opp imot det samlede antall publiserte saker. Medieklagenemnda tolker tilsynet dit hen at også dette er et moment som trekker i retning av at vilkåret om hovedformål ikke er oppfylt.
- (40) Denne rettsanvendelsen er ikke i samsvar med den tolkning av vilkåret om hovedformål som Medieklagenemnda har gjort rede for i premissene 28-38 ovenfor. Feilen leder etter nemndas syn til at vedtaket må anses ugyldig.
- (41) Selv om det er uten betydning for sakens utfall, vil Medieklagenemnda avslutningsvis kommentere noen forhold knyttet til Medietilsynets saksbehandling.
- (42) I vurderingen av om vilkåret om hovedformål i forskriften § 5 første ledd bokstav a er oppfylt, har Medietilsynet ikke funnet det sannsynlig at iNyheters siterings- og krediteringspraksis er i tråd med alminnelig bransjepraksis. Tilsynet mener at HVOs innholdsanalyse slår fast dette med tilstrekkelig sikkerhet. Det er Medieklagenemndas syn at tilsynet ikke bygger vedtaket på riktig faktum når tilsynet bygget sin konklusjon på et forbeholdent faktisk grunnlag fra HVOs analyse. Nemnda viser til at HVO uttaler at «når det gjelder siteringspraksis fins det en gråsone der bransjen [...] er helt uenige om hvordan reglene er og bør være». HVO bruker videre formuleringer som «kan være i strid

med bransjenormer» og «mulig tvilsom praksis». Nemnda mener at tilsynet legger til grunn en tolkning av funnene fra HVOs analyse, som det ikke er grunnlag for. Selv om tilsynet får bistand fra HVO, er det tilsynet selv som har ansvar for riktig faktum, riktig tolkning og riktig subsumsjon i vedtaket. Dette gjelder både spørsmålet om *hva som er* etablert bransjepraksis, og *hvorvidt* klagers praksis rent faktisk er i strid med bransjepraksis. Nemnda kan ikke se at tilsynet har hatt et riktig faktisk grunnlag for sin konklusjon.

- (43) Når det gjelder klagers anførsel om at klager burde fått anledning til å kommentere HVOs analyse før tilsynet fattet vedtak, er Medieklagenemnda enig med klager i at dette er en svakhet ved ivaretagelsen av retten til kontradiksjon i saken, så lenge utredningen er sentral for å etablere faktumgrunnlaget i vedtaket, jf. forvaltningsloven § 17 tredje ledd.
- (44) Når det gjelder klagers anførsel knyttet til at iNyheter allerede har endret sin praksis internt i lys av funnene fra HVOs analyse, vil Medieklagenemnda understreke at produksjonstilskudd er en søknadsbasert ordning, og forskriften forutsetter at vilkårene i § 5 må være oppfylt i kalenderåret før tilskuddsåret, jf. forskriften § 21. Som Medietilsynet bemerker, vil eventuelle endringer i 2024 tidligst kunne få betydning for vurderingen av en eventuell søknad om produksjonstilskudd for 2025. Det er av samme grunn heller ikke aktuelt å tildele tilskudd under forutsetning av at søker vil endre praksisen.
- (45) Klager mener også at utvalget artikler i den kvalitative analysen (32), er lavt i forhold til det totale antall artikler klager publiserte i 2023 (6 167). Klager mener at en feilmargin på ti prosent er betydelig med et så lite utvalg. Medieklagenemnda anerkjenner at en innholdsanalyse basert på et utvalg innebærer usikkerheter og feilmarginer. I tilknytning til forskriften § 5 første ledd bokstav a er det nemndas generelle syn at verken Medietilsynet eller HVO kan pålegges å vurdere alle artiklene som er publisert i det aktuelle mediet, men må kunne plukke ut et representativt utvalg. Når utvalget er tilfeldig, i en størrelsesorden basert på en samfunnsvitenskapelig akseptert feilmargin, og resultatene fra den kvantitative og kvalitative analysen sammenholdes, er det nemndas vurdering at dette kan være egnet til å gi et tilstrekkelig presist bilde av innholdet i publikasjonen. Det må imidlertid alltid vurderes konkret om analysen gir et riktig faktumbilde. I denne saken der HVO uttrykker så mye tvil rundt funnene i analysen, heller Medieklagenemnda i samme retning som klager når det gjelder svakhetene ved at så få artikler faktisk er vurdert. Det er imidlertid ikke nødvendig for nemnda å ta endelig stilling til dette, da nemnda uansett har funnet feil ved faktumgrunnlaget i vedtaket.
- (46) Medieklagenemnda vil også knytte noen bemerkninger til Medietilsynets og HVOs metode for beregning av antallet egenproduserte redaksjonelle saker, jf. forskriften § 5 første ledd bokstav i. Tilsynet har lagt avgjørende vekt på HVOs analyseresultat, som bygger på et estimat basert på et representativt, men nokså begrenset utvalg av de publiserte artiklene i iNyheter. I innholdsanalysen som HVO har utarbeidet, fremgår følgende om datagrunnlaget på s. 9:

«Den strukturerte innholdsanalysen er basert på et tilfeldig trukket utvalg på 120 av de 6167 artiklene som er oversendt Medietilsynet som en del av saksgrunnlaget ifm. søknaden. Dette tilsvarer antallet artikler som utgis i løpet av en uke (118). ... Størrelsen på utvalget fra *iNyheter* 2023 er tilstrekkelig til å gjøre funn med 10 prosent signifikansnivå og en akseptabel feilmargin til bruk i saksbehandling.» (Kursiv i original.)

- (47) Medieklagenemnda reiser spørsmål om en slik beregningsmåte utgjør et forsvarlig og egnet faktisk grunnlag når bestemmelsen i § 5 første ledd bokstav i stiller opp et eksplisitt minstekrav til antall egenproduserte saker. At Medietilsynet i avslaget 15. oktober 2024 på s. 13 ikke evner å konkludere sikkert for spørsmålet om vilkåret om egenproduserte saker er oppfylt, men i innstillingen til nemnda 18. juni 2025 legger til grunn at vilkåret er oppfylt, er muligens en indikasjon på at denne fremgangsmåten er svært problematisk.
- (48) Videre finner Medieklagenemnda grunn til å vise til forskriften § 20 om kontroll av opplysninger, herunder tallet på egenproduserte artikler. Det fremgår av første ledd i denne bestemmelsen at opplysningene skal «gis årlig på fastsatt skjema og innen en fastsatt frist», og videre at «Medietilsynet, eller noen som Medietilsynet har inngått avtale med, skal få oversendt de kontrollerte opplysningene senest 1. mars hvert år». Nemnda kan ikke se at det som ovenfor fremkommer om datagrunnlaget for HVOs analyse oppfyller denne forskriftsbestemmelsen. Slik nemnda leser § 20, er det søker som skal innrapportere alle de opplysningene som nevnes i første ledd. De fleste av disse opplysningene er nok ganske uomtvistelige, selv om det sikkert også her kan være tvilstilfeller. Når det derimot gjelder antallet egenproduserte redaksjonelle saker, er det nemndas syn at faktum i foreliggende sak med all tydelighet viser at det – med unntak av de helt åpenbare tilfellene som for eksempel publisering av byråstoff og formidling av andre pressemeldinger – er svært krevende å avgjøre hva som skal anses for å være egenprodusert. En ordning som går ut på at det er søker selv som skal rapportere dette, fremstår derfor som lite hensiktsmessig, siden det uansett vil være Medietilsynet eller den tilsynet har inngått avtale med, som må gjøre inngående vurderinger av hvilke artikler som er egenproduserte og kan inngå i grunnlaget for beregningen.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Medietilsynets vedtak av 15. oktober 2024 om avslag på søknad fra iNyheter AS om produksjonstilskudd til nyhets- og aktualitetsmedier oppheves. Saken sendes tilbake til Medietilsynet for ny behandling.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Etter forvaltningsloven § 36 kan en part kreve dekket vesentlige sakskostnader som har vært nødvendige for å få endret et vedtak til gunst for parten. Eventuelt krav om dekning av sakskostnader må settes fram senest 3 uker etter at melding om klageinstansens vedtak er kommet fram til parten. Kravet sendes i utgangspunktet til Medieklagenemnda v/Klagenemndssekretariatet. Dersom Medietilsynet har fattet nytt vedtak i saken, sendes sakskostnadskravet til tilsynet, jf. § 36 tredje ledd.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur